

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

AGAPA CRESTINEASCA

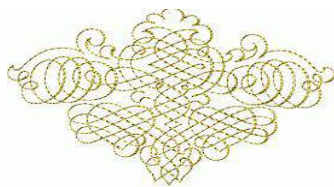
Duminică, 8 Noiembrie 2015, după savarsirea Sfintei Liturghii, sunteți invitați să participați la **AGAPA FRATEASCA** pregătită de un grup de familii de la Biserica noastră, în cinstea **Sfintilor Arhangheli Mihail și Gavriil și pentru Lasatul secolui de Postului Nasterii Domnului**.

Avem astfel posibilitatea să contribuim și pe această cale la întărirea și desăvârșirea legăturii tainice create prin rugăciune între cei ce se străduiesc să-L urmeze pe Domnul nostru Iisus Hristos și să continuăm tradiția agapelor, începută de Sfintii Apostoli. Din meniu nu vor lipsi diverse aperitive, ciorba, pește, friptura cu garnitură și salată, desert, fructe, bauturi. Fiecare participant va aduce voia bună.

Bucurați-ne cu prezența și bunăvoința fraților voștri!

Veniți însoțiți de familie, prieteni și cunoscuți!

Dumnezeu să vă răsplătească generozitatea!

LITURGICAL PROGRAM OF THE WEEK NOVEMBER 2 - 8

Wednesday, November 4 : The Akathist of Saint George 6.30 PM

Friday, November 6 : The Akathist of Saint Nicholas 6:30 PM

Saturday, November 7 : Matins, Divine Liturgy, Memorial Service 8:30 AM

Vespers 6.30 PM

Sunday, November 8 :

SYNAXIS OF HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL

Matins and Divine Liturgy 8:30 AM

Communal Meal at Saint Teresa Church 1.00 PM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 22-A DUPA RUSALII

Zis-a Domnul: Era un om bogat care se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate zilele în chip strălucit. Iar un sărac, anume Lazăr, zăcea înaintea porții lui, plin de bube, poftind să se sature din cele ce cădeau de la masa bogatului; dar și câinii venind, lingeau bubele lui. Și a murit săracul și a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și a fost înmormântat. Și, în iad, ridicându-și ochii, fiind în chinuri, el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui. Și el, strigând, a zis: Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc în această văpaie! Dar Avraam a zis: Fiule, adu-ți aminte că tu ai primit cele bune ale tale în viața ta, iar Lazăr, asemenea, pe cele rele; și acum aici el se mângâie, iar tu te chinuiești. Și, peste toate acestea, între noi și voi s-a întărit prăpastie mare, ca aceia care voiesc să treacă de aici la voi să nu poată, nici cei de acolo să treacă la noi. Iar el a zis: Rogu-te, dar, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu, căci am cinci frați, să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin. Și i-a zis Avraam: Au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei. Iar el a zis: Nu, părinte Avraame, ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi. Și i-a zis Avraam: Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva din morți. *(LUCA 16, 19 - 31)*

CINSTESE PE TATAL TAU SI PE MAMA TA

Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământul pe care Domnul Dumnezeuul tău ți-l va da ție!

1. lubește-i și cinstește-i pe părinții tăi.

Dacă am fi împlinit cu adevărat această poruncă a Decalogului, din buzele noastre n-ar fi ieșit niciodată cuvinte urâte la adresa părinților, nu mai vorbesc de obrăznicia unora dintre noi, care se poartă foarte urât cu părinții lor. Dacă am fi împlinit cu adevărat această poruncă dumnezeiască, atunci ne-am fi străduit din toate puterile să împlinim voia părinților noștri și toate îndemnul lor cele bune; să-i ajutăm cu multă răbdare la bătrânețe, fără a cărti. Ne-am fi îngrijit cu dragoste de ei atunci când se întâmplă să se îmbolnăvească. Ne-am fi rugat la Dumnezeu să le prelungească viața, iar după trecerea lor din această viață în cea veșnică, am fi făcut și mai multe rugăciuni ca Dumnezeu să-i odihnească în împărăția cerurilor. Astfel se cuvine unui creștin să-și respecte părinții. Iar noi ce facem? Ar trebui să ne fie rușine să ne mai ridicăm privirea către sfintele icoane! Oare-i cinștim noi cu adevărat pe părinții care ne-au născut? În acest veac în care trăim nu mai e la modă ca fiii să-și respecte, să-și cinstească părinții. Tinerii se rușinează să le spună părinților „tata” sau „mama”. Și atunci când sunt în cercul unor prieteni îi numesc „moșnegi” ori „moșul”, „bătrânul”. Dacă e cineva aici care a căzut în acest păcat, să se pocăiască și să-și ceară iertare de la Dumnezeu pentru fapta lui!

Cei ce v-ați căsătorit, cei care v-ați întemeiat o familie, vă străduiți voi oare să vă ajutați părinții la bătrânețe, sau vi se pare, așa cum se obișnuiește să se creadă în zilele noastre, că „de fapt părinții sunt datori să ne ajute până la moartea lor”? Astfel, ce facem noi? Li obligăm, nu-i rugăm, ci îi obligăm pe părinți să aibă grijă de gospodăria noastră, să-i educe pe copiii noștri, să aibă grijă chiar și de noi. Și încă ne mai motivăm și pretențiile, zicând: „Noi mergem la serviciu, iar ei stau acasă mai mult degeaba!” Și dacă din anumite pricini părinții refuză să ne fie robi, sau ne ajută, dar nu într-atât de mult cât am fi dorit noi, îndată ne mâniem și ne indignăm de comportamentul lor. Iar de li se întâmplă părinților noștri să se îmbolnăvească la bătrânețe, să stea la pat, deznădăjduim și cu greu răbdăm acest necaz, dar și aceasta nu din milă față de părinți, ci din milă față de noi înșine! Am devenit atât de nesimțitori, încât nici nu ne mai dăm seama cum și cu ce drept am ajuns să le cerem părinților aceste lucruri. Dacă au ieșit la pensie, dacă sunt acum mai mult acasă, înseamnă că au meritat să se odihnească, că au în spatele lor o viață lungă, plină de ostenele și de izbâzi: este vorba aici de educația pe care v-au dat-o, de bolile prin care au trecut, de toate ostenele și pierderile grele pe care au trebuit să le îndure pentru voi. Dacă acum din dragostea lor părintească ne ajută cu ceva, pentru aceasta ar trebui să le sărutăm picioarele. Iar noi îndrăznim să-i mai și jignim cu cuvinte urâte și să-i săcăm cu tot felul de nimicuri. Ne irită și neputințele lor, iar dacă părinții ne învinuiesc de ceva, le răspundem cu cuvinte atât de urâte, încât sărmanii încep să plângă în hohote de necaz și de supărare. Doamne, se pare că am înnebunit, dacă ar fi să judecăm omenește faptele noastre, nemaivorbind de faptul că ne-am pierdut cu totul frica de Tine, Doamne, și poate, din cauza nepăsării noastre, nici nu ne mai dăm seama că Ție, Doamne, îți este atât de urât păcatul necinstirii părinților, încât în legea lui Moise Tu ai poruncit ca astfel de păcătoși să fie uciși cu pietre. Blestemat să fie cel ce va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa! Și tot poporul să zică: Amin! (Deut. 27,16). Și apoi ne mirăm că uite, „am numai ghinioane”, ne întrebăm de ce suntem atât de nefericiți.

Cel mai înfricoșător lucru pentru un creștin este să nu-și cinstească părinții care l-au născut și l-au crescut: să se comporte urât cu ei sau să le vorbească urât și după aceasta să îndrăznească să mai meargă și la biserică... Cum îndrăznești să mai mergi la biserică? Credeți că rugăciunile și jertfele aceluia vor fi primite înaintea lui Dumnezeu? Nu! În zadar. Vă înșelați! De la astfel de oameni Dumnezeu nu primește nici o rugăciune, nici o jertfă. Și vă dau drept exemplu o întâmplare care a avut loc în zilele Sfântului Alexandru din Svir. Odată, la sfințirea unei biserici cu hramul Preasfintei Treimi, la sfârșitul slujbei, după Tedeum, cuviosul strângea prinoase pentru finalizarea lucrărilor de construcție a bisericii. Atunci, un creștin cu numele Grigorie a vrut să fie ctitor, să dea o jertfă bănească. Dar sfântul nu a vrut să-i primească jertfa... Omul a încercat iarăși, de două sau de trei ori, să-i pună în patrafir cuviosului jertfa lui. Părintele însă, fiind văzător cu duhul, la început îl ocolea tăcut, iar în cele din urmă n-a mai putut răbda și i-a spus: „Omul, de la mâna ta miroase urât - ai bătut-o pe mama ta, și prin aceasta ți-ai atras mânia lui Dumnezeu!” „Și ce să fac acum?” - l-a întrebat Grigorie.

1. „Mergi și cere-ți iertare de la ea și de azi înainte să nu mai îndrăznești să o mai jignești sau să o superi cu ceva.”

Acest sfat pe care i l-a dat Sfântul Alexandru din Svir lui Grigorie este vrednic de urmat de toți copiii care, printr-o purtare disprețuitoare, au avut marea nefericire de a-și jigni proprii lor părinți. Ați auzit? Jignirea părinților - iată cea mai mare nefericire pe care o poate avea un creștin! Dacă părinții noștri au trecut la cele veșnice, ne rugăm noi cu osârdie pentru ei? Facem milostenie pentru sufletele lor? îi pomenim atunci când se fac pomenirile morților la biserică, în zilele numelui lor și în ziua morții lor? De câte ori i-am trecut la slujbele Bisericii? De câte ori am mers sau am îngrijit mormintele lor? Mai au cruce mormintele părinților noștri, așa cum s-a obișnuit să se pună la mormintele tuturor creștinilor? Pocăiți-vă în fața lui Dumnezeu, voi, cei ce uitați de fiecare dată să faceți aceste lucruri, motivând permanent că sunteți ocupați cu serviciul și cu alte treburi! Nu, astea nu sunt ocupații, ci sunt o adevărată deșertăciune și o manifestare a nedorinței de a vă îngriji de sufletele celor adormiți.

2. Incălcăm cea de-a cincea poruncă a Legii celei Dumnezeiești și prin răceala pe care o manifestăm față de cei de un neam cu noi, față de rudeniile noastre. Adeseori se întâmplă să auzi de la cei ce astăzi se numesc creștini: „Ei... da..., ce-am eu cu fratele meu și cu sora mea, ei sunt mai răi decât străinii!” Dar să știți că de fapt după îngrijirea pe care trebuie s-o acordăm părinților, trebuie apoi să ne îngrijim de cei de un neam cu noi, de rudele noastre. Este o obligație, o îndatorire. Ce spunem noi: „Ei, bine, dar ei nu cred în Dumnezeu, eu n-am nimic în comun cu ei!” Cu atât mai mult ar fi trebuit să ne îngrijim de ei, ca prin exemplul dragostei noastre, prin exemplul comportamentului nostru să aprindem în ei dorința de a afla mai multe lucruri despre Domnul Hristos. Iar noi facem totul pe dos, fugim de ei, evităm să mai stăm de vorbă cu ei de parcă ar fi bolnavi de lepră. Cât de răi creștini putem fi! Dacă suntem creștini adevărați, atunci, în cazul în care fiul tău îți aduce în casă o noră, sau fiica un ginere, prin bunăvoința noastră față de noii membri ai familiei am putea să le arătăm ce este creștinismul și cât de importantă este credința în Dumnezeu. Dar unele mame, dintre care multe au venit astăzi să se spovedească, din cauza invidiei lor stârnesc certuri atât de mari între cei de curând căsătoriți, încât, Doamne, ferește-ne!..., se întâmplă să distrugă familiile copiilor lor, în cele din urmă aceștia divorțând. Dacă cineva a făcut astfel de păcate, să se pocăiască în fața lui Dumnezeu! *(continuare în numărul viitor)*